

รู้ทุกข์ จึงเห็นธรรม

- ✓ รู้ทุกข์ เห็นทุกขัง(ไตรลักษณ์) คือ ที่สุดทุกข์ ลักษณะทั้ง 3 ของธรรม ถ้าเห็นแจ้งจริงลักษณะหนึ่ง ลักษณะใดก็คือเห็นพร้อมทั้ง 3 ไม่ถูกปรุงแต่งได้อีก=พระอเสขะ(อรหันต์)
- ✓ รู้ทุกข์ เห็นทุกขสัจจ คือ เห็นการปรุงแต่ง(ความหลงของตนเอง) เป็นมรรค ถ้าเห็นแล้วกำหนดรู้ทุกข์ได้จริง "เห็นเกิดถึงดับ" คือ เห็นดับคู่ไปกับเกิดพร้อมกัน ในแต่ละปัจจุบันขณะ เท่าทันการปรุงแต่ง(เจริญสติ) ใช้เป็นทางได้=พระเสขะ
- ✓ รู้ทุกข์ เห็นการดับไปของทุกข์ ยินดีพอใจในความว่าง(จากทุกข์) = ไม่เอาทุกข์ = เสียโอกาสในการเรียนรู้ธรรม เข้าใจธรรม.....แต่ถ้าหากเชื่อว่า ทุกข์เกิดขึ้นได้ ก็ดับไปได้(จากที่เห็นด้วยตนเอง เป็นพยานด้วยตนเอง)พร้อมเผชิญทุกข์ รู้ตัวมีสติอยู่ เพียรเพากิเลส ให้รู้จักทุกข์ รู้จักธรรม มากยิ่งขึ้น = สัทธานุสारी.....เพากิเลสเป็นแล้ว เห็นว่าเป็นทุกข์ เพราะไปยึดอยู่กับสิ่งไม่เที่ยงไปเอา(ยึด บงการ แทรกแซง) ธรรม=ไตรลักษณ์ มาเป็นเรา ของเรา = ธรรมานุสारी

บุคคลล่วงทุกข์ได้ เพราะความเพียร ผู้ใดมีความเพียรเป็นปกติ จากการถูกปรุงแต่ง(ในชีวิตประจำวัน) ใช้เป็นทาง(เกิด self driving) ผู้นั้นเป็นที่พึงให้ตนเองได้